Dosarul nr. 2-1380/2023
2-23138226-38-2-26092023-1
Dispozitiv pronunţat public la 12 decembrie 2023
Hotărârea integrală întocmită la 26 ianuarie 2024

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

12 decembrie 2023 or. Rezina

Judecătorul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, Veronica Cuculescu, examinînd în procedura cererilor cu valoare redusă, în baza materialelor anexate la dosar, cererea de chemare în judecată depusă de OCN „Microinvest" SRL către Mirciu Alina, privind încasarea datoriei şi cheltuielile de judecată,

Procedura de comunicare a cererii a fost respectată.

C O N S T A T Ă :

Pretenţiile si argumentele reclamantului

La data de 26.09.2023, O.C.N „Microinvest" S.R.L, a depus cerere de chemare în judecată împotriva pârâtei Mirciu Alina cu privire la încasarea datoriei în mărime totală de 25 673, 12 lei şi cheltuielilor de judecată: ce constau din taxa de stat achitată la depunerea cererii în sumă de 770, 19 lei și serviciile de asistență juridică în mărime de 2 000 lei.

În motivarea acţiunii reclamantul a indicat, că conform contractului nr. 21030009952 din 22.06.2021, OCN „Microinvest" SRL, a acordat cet. Mirciu Alina un împrumut în sumă de 30 000 lei cu termenul de rambursare la 25.06.2024.

A adăugat că, debitorul Mirciu Alina nu respectă condițiile contractului de împrumut sus menționat, nu achită plățile stabilite prin contract, astfel datoria față de compania OCN „Microinvest" SRL constituie în total 25 673, 12 lei după cum urmează: datoria la împrumut – 18 788, 37 lei, dobînda – 1 047, 46 lei, comision – 2 617, 29 lei și dobînda penalizatoare – 3 220 lei pentru încălcarea condițiilor contractuale.

Totodată, la data de 19.06.2023, O.C.N „Microinvest" S.R.L, a expediat pîrâtului notificarea cu nr. 491, prin care i s-a comunicat faptul rezilierii contractului de împrumut nr. 21030009952 din 22.06.2021 și i s-a acordat un termen de 15 zile pentru achitarea tuturor plăților debitoare față de O.C.N „Microinvest" S.R.L. Însă pînă în prezent pârâtul nu a achitat suma indicată în notificare sus menționată, deși termenul acordat a expirat.

Și-a întemeiat pretențiile în baza art. art. 166-167 Cod de procedurăcivilă și art. art. 774-780, 1242 – 1250, 1763, 1769, 1770, 1640 din Codul Civil.

Aspecte de procedură:

Conform art. 276[2], Cod de procedură civilă, (1) Dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobînzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă. (2) Procedura reglementată de prezentul capitol nu se aplică în materie fiscală, vamală sau în cazul răspunderii pentru prejudiciul cauzat de o autoritate publică ori de o persoană cu funcţie de răspundere şi al răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile ilegale ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată, precum şi în cazul litigiilor cu privire la drepturile nepatrimoniale. (3) Dispoziţiile prezentului cod privind procedura contencioasă se aplică la examinarea cererilor cu valoare redusă în măsura în care dispoziţiile prezentului capitol nu prevăd altfel.

Conform art. 276[3] Cod de procedură civilă, (1) Procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. (2) Judecătorul poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în şedinţă publică. Judecătorul poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ţinînd cont de împrejurările cauzei, nu sînt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul. (3) În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pîrîtul prezintă instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referinţă, precum şi copii de pe înscrisurile necesare. Pîrîtul poate depune o cerere reconvenţională în condiţiile art.172 şi 173 doar dacă valoarea acţiunii reconvenţionale nu depăşeşte valoarea admisibilă şi condiţiile legale de exercitare a cererii iniţiale cu valoare redusă.

Conform art. 276[4] Cod de procedură civilă, (2) Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pîrîtul nu depune referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.

Prin încheierea din 29.09.2023, ţinând cont de faptul că, valoarea acţiunii nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, în conformitate cu art. 276[2] al. 1) Cod de procedură civilă, cererea de chemare în judecată depusă de O.C.N „Microinvest” S.R.L împotriva pârâtului Mirciu Alina, cu privire la încasarea datoriei şi a cheltuielilor de judecată, a fost acceptată în procedură, ca cerere cu valoare redusă, fiind expediată pîrîtului, copia acţiunii şi actele anexate de reclamant.

Totodată pârâtei Mirciu Alina, i-a fost explicat dreptul, de a depune în termen de 30 de zile, referinţă şi probele pe care îşi întemeiază obiecţiile sale, fiindu-i explicat faptul, că dacă nu va depune referinţă în termenul stabilit, cererea de chemare în judecată va fi soluţionată în baza materialelor anexate la dosar de către reclamant.

Pârâta Mirciu Alina a recepţionat copia încheierii din 29.09.2023, fapt confirmat

prin avizul anexat la materialele cauzei (f.d. 37), dar nu a depus referinţă şi nu a prezentat probe în termenul de 30 zile acordat. Astfel, aplicând prevederilor art.276^3 alin.(1) şi 276^4 alin.(2) Cod de procedură civilă judecătorul a considerat posibil examinarea cauzei în baza înscrisurilor anexate la dosar, în procedură scrisă.

Probele pe care se întemeiază concluzia instanţei:

Contractul de credit nr. 21030009952 din 22.06.2021 cu condițiile contractuale (f.d.19-24), în baza căruia Mirciu Alina a primit de la O.C.N. „Microinvest" S.R.L. suma de 30 000 lei cu termenul de rambursare pînă la 25.06.2024.

Graficul de rambursare al contractului de împrumut, potrivit căruia a fost stabilit graficul de plăți (f.d.23).

Certificatul privind creanțele și evoluția contractului de împrumut a cet. Mirciu Alina în baza Contractului de împrumut nr. 21030009952 din 22.06.2021 (f.d.30-31).

Ordinul de eliberare nr. 525 din 22.06.2021 (f.d.26), potrivit căreia O.C.N. „Microinvest" S.R.L. i-a eliberat lui Mirciu Alina împrumutul contractat, în valoare de 30 000 lei.

Somația nr. 491 din 19.06.2023, conform căreia Mirciu Alina a fost notificată despre necesitatea achitării datoriei, fiind respectată astfel calea prealabilă de soluţionare a litigiului (f.d.27).

Aprecierea instanţei de judecată

Studiind materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, verificând temeinicia argumentelor expuse în cererea de chemare în judecată prin prisma înscrisurilor atașate la acțiune și în raport cu obiecțiile părții pârâte, instanța de judecată conchide că cererea de chemare în judecată este parțial întemeiată și urmează a fi admisă în parte, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.118 alin.(1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Potrivit articolului 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

În conformitate cu prevederile articolului 130 alin.(1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu art.239 din Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată.

În conformitate cu art.240 alin.(1), (3) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu

stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acțiunii. Instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Este de menționat că drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile generale şi de la sensul legislaţiei civile.

Apărarea dreptului civil se face prin recunoaşterea nulităţii actului juridic, recunoaşterea dreptului, restabilirea situaţiei anterioare încălcării dreptului şi suprimarea acţiunilor prin care se încalcă dreptul, repararea prejudiciilor, încasarea clauzei penale, desfiinţarea sau modificarea raportului juridic, alte căi prevăzute de lege.

Potrivit art.774 Cod civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face. Obligaţia poate fi pură şi simplă sau afectată de modalităţi. Prestaţia trebuie să fie posibilă şi determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice şi bunelor moravuri.

Conform art.775 Cod civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei. Este nulă clauza prin care se derogă de la dispoziţiile alin.(1).

În corespundere cu prevederile art.776 Cod civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Articolul 858 alin.(2) Cod civil menționează că obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

În conformitate cu art.1242 Cod civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date. Contractul de împrumut este gratuit dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Până la proba contrară, împrumutul care are ca obiect o sumă de bani se prezumă a fi cu titlu oneros, cu excepţia cazului în care ambele părţi sînt persoane fizice care nu au calitatea de profesionist. Un contract nu se consideră contract de împrumut doar pentru că prevede un termen pentru executarea obligaţiei pecuniare, cu excepţia cazului în care împrumutatul este obligat să plătească dobîndă suplimentar la acea obligaţie pecuniară. Cu toate acestea, părţile pot conveni ca o sumă datorată în temeiul unei obligaţii existente să se plătească în viitor în condiţiile unui contract de împrumut.

Conform art.1763 Cod civil, prin contractul de credit, o bancă sau o organizaţie de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziţia unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiţia rambursării ei, a plăţii dobînzii şi a

altor plăţi aferente, sau îşi asumă orice alt angajament de a achiziţiona o creanţă sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanţii. Contractul de credit se încheie în scris. Faţă de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esenţa contractului de credit nu reiese contrariul. Dispoziţiile prezentei secţiuni se aplică împrumuturilor acordate de către bănci sau organizaţii de creditare nebancară, precum şi alte organizaţii care acordă credite în baza legii.

Prin urmare, se atestă că relațiile obligaționale convenite de părțile implicate în litigiu sunt guvernate de contractul de credit nr.21030009952 din 22.06.2021, încheiat între OCN Microinvest SRL și Mirciu Alina, conform condițiilor căruia, OCN Microinvest SRL și-a asumat obligația de a acorda cu împrumut pârâtei Mirciu Alina suma de 30 000 lei, iar Mirciu Alina și-a asumat obligația de a restitui în termen împrumutul, rata dobânzii și alte plăți aferente, în termen de până la data de 25.06.2024 (f.d.19-24).

Înscrisurile cauzei, confirmă că, reclamantul și-a executat obligația de a-i acorda lui Mirciu Alina cu titlu de împrumut suma de 30 000 lei, fapt probat prin înscrisurile administrate la dosar (f.d.26) pe când, pârâta nu și-a executat obligația de a restitui împrumutul acordat în termenii conveniți.

Potrivit art.1247 Cod civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobînzi, el are dreptul să restituie împrumutul şi pînă la expirarea termenului. O asemenea restituire are ca efect rezoluţiunea împrumutului. Împrumutatul trebuie să restituie bunuri de calitatea şi în cantitatea bunurilor primite şi nimic mai mult, chiar dacă preţurile au crescut ori au scăzut. În cazul în care a împrumutat o sumă de bani, împrumutatul are obligaţia de a restitui suma nominală primită fără a ţine cont de variaţiile valorii banilor. Dacă în contractul de împrumut nu este stabilit nici termenul de restituire, nici termenul de preaviz, împrumutul trebuie restituit în decursul a 30 de zile de la data la care împrumutatul a primit cererea de restituire.

În așa fel, reclamantul prin probe concludente și anume prin contractul de de credit nr.21030009952 din 22.06.2021, și ordinului de eliberare a numerarului (anexate la dosar) a demonstrat executarea obligațiilor contractuale manifestate prin acordarea creditului către Mirciu Alina şi concomitent, neonorarea de către aceasta a obligațiilor corelative de achitare integrală a ratelor la credit şi a dobânzilor aferente, în modul prevăzut de contract.

Din actele cauzei se atestă că în vederea soluționării litigiului pe care amiabilă, OCN Microinvest SRL a expediat în adresa pârâtei la data de 19.06.2023 somație de plată privind acumularea datoriilor, prin care a solicitat achitarea sumelor restante, fiind fixat termen de achitare timp de 15 zile (f.d.27).

Potrivit calculului datoriei pentru contractul de împrumut cu dobândă între OCN între Microinvest SRL și Mirciu Alina, datoria restantă pe care o deține partea pârâtă

față de reclamant este în mărime totală de 25 673, 12 lei, formată din suma împrumutului în mărime de 18 788, 37 lei, dobânda în mărime de 1 047, 46 lei, penalitatea în mărime de 3 220 lei și comisionul în mărime de 2 617, 29 lei (f.d.30).

Conform pct.1.4, 1.5 din contract, în baza contractului de împrumut vizat în litigiu, se percepe comisionul lunar de administrare – 2,5% și dobândă la credit – 12 % anual.

Potrivit pct.6.1 din contract, pentru neachitarea în termen a împrumutului, dobânzii și altor plăți aferente conform prezentului contract. Împrumutătorul este în drept să calculeze iar împrumutatul va achita împrumutătorului o penalitate în mărime fixă de 20 lei pentru fiecare zi de întârziere, începând cu prima zi de restanță și până la data achitării efective a plății.

Instanța de judecată stabilește faptul că, pârâta Mirciu Alina nu și-a onorat pe deplin obligațiunea asumată prin încheierea contractului de credit nr.21030009952 din 22.06.2021, față de reclamant și nu a restituit integral datoria contractată, circumstanță calificată ca fiind veridică în lipsa unor probe contrare.

De altfel, din perspectivă probatorie, câtă vreme reclamantul a dovedit faptul generator al drepturilor sale, pârâtului îi revine obligația de a ieși din pasivitate și de a se apăra, dovedind netemeinicia pretenției.

În speță, pârâta Mirciu Alina nu s-a prezentat în ședință de judecată, nu a formulat obiecții cu privire la acțiunea înaintată de către reclamant, totodată, la dosar nu au fost administrate probe care ar infirma existența datoriei sau confirmarea achitării integrale a acesteia de către pârâta Mirciu Alina.

Sub acest aspect, instanța reține că, potrivit articolului 123 alin.(6) din Codul de procedură civilă, faptele invocate de una dintre parți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

În speță pârâta Mirciu Alina nu a prezentat nici o probă petinentă și concludentă, care ar confirma că datoria la corpul creditului pretinsă de reclamantă a fost stinsă integral.

Având în vedere faptul că, partea reclamantă și-a onorat obligațiunea de a transfera suma de 30 000 lei pârâtei Mirciu Alina, iar, pârâta nu și-a onorat obligațiunea asumată, ținând cont de faptul că în adresa ultimei a fost expediată somația nr. 491 din plată din 19.06.2023, prin care i s-a acordat un termen de 15 zile pentru restituirea sumelor datorate, însă care a fost nesoluționată, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite parțial cerința reclamantului, cu privire la încasarea datoriei solicitată la corpul creditului în sumă de 5743,83 lei.

Cu referire la pretenția reclamantului privind încasarea din contul pârâtei a dobânzii în mărime de 1 047, 46 lei, instanța reține următoarele.

Conform art.942 din Codul civil, în baza contractului de împrumut, părţile pot prevedea şi plata unei dobânzi, care trebuie să se afle într-o relaţie rezonabilă cu rata de refinanţare a Băncii Naţionale a Moldovei. Înţelegerea asupra dobânzii prin care se încalcă dispoziţia alin.(1) este nulă. Se plăteşte dobândă la expirarea fiecărui an pentru

perioada dintre momentul încheierii contractului şi cel al restituirii împrumutului dacă în contract nu este prevăzut altfel. În cazul în care împrumutatul nu plăteşte dobânda în termen, împrumutătorul poate cere restituirea imediată a împrumutului şi a dobânzii aferente.

Potrivit dispozițiilor contractului (pct.1.5) și normei legale vizate, reclamantul a calculat, în baza contractului de credit, dobânda contactuală în mărime de 1 047, 46 lei.

Reieșind din faptul că, contrar art.118 alin.(1) din Codul de procedură civilă, pârâtul nu a prezentat careva probe pertinente și concludente, care ar demonstra faptul stingerii sau micșorării sumei datoriei în termenele stabilite, instanța ajunge la concluzia de a admite cerința reclamantului, și de a încasa din contul pârâtei a sumei de 1 047, 46, cu titlu de dobândă contractuală.

În continuare, se reține că reclamantul a formulat și cerința cu privire la încasarea penalității în mărime de 3 220 lei.

Conform art.947 alin.(1) Cod civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate).

Reieșind din faptul că părțile contractante au stabilit în dispozițiile contractului (pct.6.1) pentru neachitarea în termen a creditului o penalitate în mărime de 20 lei pentru fiecare zi de întârziere, reclamantul întemeiat a calculat, în baza contractului de împrumut cu dobândă, penalitatea în mărime de 3 220 lei.

Reieșind din faptul că, contrar art.118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, pârâta nu a prezentat careva probe pertinente și concludente, care ar demonstra faptul stingerii sau micșorării sumei datoriei în termenele stabilite, ținând cont de perioada de întârziere (161 zile) și de neexecutarea obligațiunilor contractuale de către pârâtă, instanța ajunge la concluzia de a admite cerința reclamantului, și de a încasa din contul pârâtei în beneficiul reclamantului a sumei de 3 220 lei, cu titlu de penalitate de întârziere, ca fiind una rezonabilă în raport cu datoria de bază.

Cu referire la pretenția privind încasarea comisionului lunar în mărime de 2 617, 29 lei.

În cauza dedusă judecăţii, reieşind din prevederile contractului de împrumut, condiţiile speciale şi graficul de rambursare, pentru utilizarea împrumutului, SRL „Microinvest” pe lîngă dobînda contractuală de 12% anual, a mai a aplicat şi un comision lunar din soldul creditului curent.

Potrivit contractului s-a stabilit comisionul lunar de 2,5 %, care potrivit graficului de rambursare a împrumutului constituie în final suma de 16 755, 58 lei, pe care instanţa o va considera ca clauză abuzivă, fiind lovită de nulitate.

Sub aspectul vizat, instanţa va reţine prevederile art. 334 alin.(l) Cod civil, actul juridic sau clauza care contravene vădit ordinii publice sau bunelor moravuri sunt nule.

Conform art. 328 alin.(l) şialin.(2) Cod civil, nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată, atît pe cale de acţiune, cît şi pe cale de excepţie, de orice persoană care are un interes născut şi actual. Instanţa de judecată este obligată să o constate din oficiu după ce a ascultat opiniile participanţilor la proces. Nulitatea absolută nu poate fi înlăturată prin confirmarea de către părţile actului lovit de nulitate sau succesorii acestora.

În conformitate cu prevederile art. 329 alin.(l) şi (2) Cod civil, în contractele cu consumatorii sunt nule clauzele abuzive, precum şi clauzele prin care se derogă de la dispoziţiile legale de la care este interzis a se deroga în detrimental consumatorului (nulitatea de protecţie). Nulitatea de protecţie operează doar în măsura în care avantajează consumatorul.

Art. 1072 alin.(l) Cod civil stabileşte că, într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist şi dezavantajează considerabil, contrar bunei credinţe, consumatorul.

Conform prevederilor art. 1075 Cod civil, la evaluarea caracterului abuziv al unei clause contractual în sensul art. 1072 alin.(l), art. 1073 şi 1074 se va ţine cont de: a) respectarea obligaţiei de transparenţă prevăzută la art. 1071; b) natura obiectului contractului; c) circumstanţele determinante în cadrul încheierii contractului; d) celelalte clause contractuale; şi e) clauzele cuprinse în orice alt contract de care depinde contractul.

Art. 1076 alin.(l), (2), (3) CC, stipulează că clauza abuzivă este lovită de nulitatea absolută, această nulitate de protecţie operează doar în măsura în care anularea clauzei avantajează partea care nu a propus clauza abuzivă şi în cazul în care partea care nu a propus clauza abuzivă este un consumator, instanţa de judecată este obligată să invoce nulitatea din oficiu.

Potrivit pct.1.4. din contractul de credit este stipulată definiţia ce se prezumă a fi „2,5% comision lunar, care se calculează zilnic din soldul creditului curent, începând cu următoarea dată eliberării creditului inclusiv ziua rambursării integrale a acestuia, reieșind din baza de calcul - anual cu 365/366 zile și numărul efectiv de zile de utilizare a plății respective din credit-se va achita în conformitate cu graficul de rambursare anexat la prezentul contract

Deci în graficul de rambursare a creditului rata comisionului lunar în total constituie suma de 16 755,58 lei.

Prin urmare, se constată nulitatea absolută a clauzei 1.4 – comisionul lunar 2,5% , ca fiind clauză abuzivă, fiind lovită de nulitate absolută conform prevederilor art.1081 alin. (4) Cod civil, ori această clauză a fost propusă de parte a unor clauze standard şi se prezumă că ea nu au fost negociată individual. De aici se desprinde idea că consumatorul nefiindu –i aduse și explicate clar și inteligibil aceste condiții contractuale, a fost lipsit de posibilitatea să influențeze natura lor. Astfel, la caz intervine nulitatea de protecţie, deoarece avantajează consumatorul.

Totodată, legiuitorul nu a prevăzut pentru contractele de împrumut posibilitatea părţilor de a conveni asupra unor comisioane pentru serviciile prestate, totodată obligarea consumatorului, în baza unui contract de împrumut preformulat, la plata unui comision de lunar de administrare, urmează a fi calificată ca fiind contrar cerinţelor de bună-credinţă impuse consumatorului, deoarece această clauză nu a fost negociată individual, fiind propusă de un profesionist şi dezavantajează considerabil consumatorul. Acest comision calculat şi perceput lunar, disimulează, de fapt, un procent consistent de dobîndă care a fost prevăzută în contract, mărind artificial costul efectiv al împrumutului şi, în plus, creînd întreprinderii un avantaj concurenţial contrar uzanţelor de bună credinţă faţă de celelalte întreprinderi.

Acest comision de 2,5%,lunar (30% anual) nu reprezintă altceva decât o dobândă camuflată care, pe lânga faptul că lezează interesele economice ale clientului, aduce atingere şi mediului concurențial al întreprinderii, prin prezentarea unor dobânzi doar aparent minime, dar care, de fapt, disimulează un spor din dobândă sub denumirea de comision.

Disimularea unei părţi a dobânzii sub denumirea de comision este o dovadă absolută convingătoare a relei credinţe a întreprinderii care percepe astfel de comisioane, întrucât, reprezintă o modalitate de inducere în eroare a clienţilor (consumatorilor), prin prezentarea eronată de dobînzi.

Generalizând cele menționate, se constată că, suma calculată în mărime de 16 755,58 lei, cu titlu de comision, este una nerezonabilă și neproporțională în raport cu datoria de bază, prin urmare, această din urmă cerința va fi respinsă ca neîntemeiată, or, clauza contractuală privind perceperea unui comision lunar este una abuzivă.

Evaluarea clauzelor contractuale și decizia finală asupra faptului că acestea sunt sau nu recunoscute, ca fiind abuzive, se efectuează de către instanța de judecată.

În baza art.716 alin. (1) Cod civil, o clauză contractuală standard este lipsită de efect dacă prejudiciază disproporționat, contrar principiilor bunei-credințe, cealaltă parte a contractului. În acest sens, se i-au în considerare conținutul contractului, împrejurările în care clauza este inserată în contract, interesele reciproce, alte împrejurări.

Alin.(2) din articolul supra citat, prevede că caracterul inechitabil al clauzelor contractuale standard se prezumă în caz de dubiu dacă o prevedere: a) nu este compatibilă cu principiile de bază (esențiale) ale reglementărilor de la care derogă; b) limitează drepturile sau obligațiile esențiale, care rezultă din natura contractului, de o manieră care periclitează scopul contractului; c) nu este clară.

Astfel, clauza privind comisionul de administrare lunar este una abuzivă, or, suma acesteia este exagerată și disproporționat de mare în raport cu datoria de bază, care creează reclamantului un avantaj economic, limitează drepturile pârâtului, și creează uneia dintre părți o situație dominantă în contract.

Prin urmare, instanța atestă că, pîrîta Mirciu Alina, conform evoluției contului de

împrumut (f.d. 31), a achitat suma de 11 211, 63 lei din corpul datoriei și suma de 13 044, 54 lei, pe care reclamantul le-a atribuit la comision.

Ținînd cont de faptul că, instanța a declarat nulă clauza privind comisionul prevăzută la pct. 1.4, suma achitată de pîrîta Mirciu Alina în valoare de 13 044, 54 lei urmează a fi trecută în contul stingerii datoriei la corpul creditului.

Astfel, suma finală care urmează a fi achitată de către partea pârâtă cu titlu de datorie este ***5 743, 83 lei*** (30 000 lei (suma acordată) - 11 211,63 lei (suma achitată) – 13 044, 54 lei (sumă achitată cu titlu de comision de administrare).

Cheltuielile de judecată

În conformitate cu articolul 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a pricinii.

Conform articolului 94 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Potrivit ordinului de plată nr.23735 din 04.09.2023, reclamantul a achitat suma de 770, 19 lei pentru taxa de stat (f.d.6), astfel instanța de judecată ajunge la concluzia că, urmează a fi încasată conform articolului 94 alin.(1) de la partea care a pierdut procesul şi anume de la pârâtă suma de 300, 33 lei achitată cu titlu de cheltuieli de plată a taxei de stat, sumă care corespunde revendicărilor admise în beneficiul reclamantului.

În conformitate cu articolul 96 alin.(1), (1/1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Totodată, pentru determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ține cont de: complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; aportul avocatului la soluționarea cauzei; timpul și munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența; faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obținut; restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei; natura și durata relației dintre avocat și client; experiența, reputația și abilitatea avocatului; justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză.

Reprezentantul reclamantului a prezentat ordinul de plată din 115 în sumă de 2 000 lei, solicitând compensarea cheltuielilor de asistență juridică (f.d. 15).

Ținând cont de faptul că acțiunea este întemeiată parțial, instanţa de judecată consideră oportun de a compensa reclamantului de la pîrîtă suma de 1 000 lei pentru

serviciile prestate de avocat, având în vedere aportul avocatului, timpul şi munca acestuia la examinarea cauzei date, precum și luând în considerație complexitatea speței date.

Din circumstanţele de fapt şi de drept constatate supra, instanţa de judecată ajunge la concluzia de a admite parțial cererea reclamantului privind încasarea datoriei, dobînzii contractuale, comisionului de administrare și a cheltuielilor pentru judecarea pricinii.

În conformitate cu prevederile art. 82,94, 236 – 241, 276^2 – 276^4 Cod de procedură civilă, judecătorul,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de OCN „Microinvest" SRL către Mirciu Alina privind încasarea datoriei şi cheltuielile de judecată.

Se încasează de la Mirciu Alina, născută la *****, cod personal *****, cu domiciliul în *****, în beneficiul OCN „Microinvest" SRL, cu sediul în *****, IDNO ***** IBAN: MD56FT222450100003501498, datoria în baza contractului de credit nr. 21030009952 din 22.06.2021 în sumă de 5 743, 83 (cinci mii șapte sute patruzeci și trei lei, 83 bani), dobînda în mărime de 1 047, 46 (una mie patruzeci și șapte lei, 46 bani), penalitatea în mărime de 3 220 (ștrei mii două sute douăzeci) lei și cheltuieli de judecată pentru plata taxei de stat la înaintarea acțiunii în mărime de 300, 33 (trei sute lei, 33 bani) și pentru serviciile juridice în mărime de 1 000 (una mie) lei, ***în total suma de 11 311, 62 (unsprezece mii trei sute unsprezece lei, 62 bani).***

În rest acțiunea se respinge ca neîntemeiată.

Hotărîrea este cu drept de apel în Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 (treizeci) zile, prin intermediul judecătoriei Orhei, sediul Rezina.

Judecător / semnătura / Veronica Cuculescu

Copia corespunde originalului
Judecător Veronica Cuculescu